

Satranç Kareleri

— Emre Yılmaz · 29 Aralık 2011

-En çok geceye ve yıldızlara özenir bu sayrılı zemin-
ilk hamle beyazın, en çok geceye ve yıldızlara küs.
sen bu aşksal oyunu bir çiçek tarhı zannettin
belki sulu sepken yasta bir kaktüs
ekecektin. belki bu yüzden kaybettin (!)

Sahi hiç mi sonu gelmez katran
yazgısında perçemini büyüyen ayrılığın ?
hamle sırası siyahın...-

Böyle infazla dokunurken sedasız sevmelere
kalbine mi yazsan iyi bensizliği
kaderine mi ? / öyle ucuz, öyle sahte.

Hani her belini getirdiğinde gece, gün doğuyor
sen, burcunda yitmek besteliyorsun ellerine
ellerin yitti mi bir , daha dirilmiyor.
-Şah, ya Kale (!)

Azaldıkça kıymetlenmiyor gözlerinin buğusu
sen gözyaşına biraz ağlak susuyorsun.
bu dalını boşayan yaprağın rüzgar korkusu

Türkü tadında yürüyorum sana, şimdi
büsbütün Yeşil Başlı Gövel Ördek ve göle benzer
şahın mata, şahın bana, şahın aşka mesafesi.

- Hem biliyorum da,
sen ancak bu uzaklık kadar seveceksin beni.
elini ver, azadın prangalarını gözyaşına gömeyim ,
göm. sereserpe sevdaya gömülelim.

Çünkü alnında her adım daha bir öldü hayat
çünkü dudakların yine yenildi güzelim
çünkü, Şah-Mat (!)

emre yılmaz
2011 - endülüs